

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Θέμα: «Αίτημα πολιτών για αρμόδιες πρωτοβουλίες της πολιτικής ηγεσίας προς απεμπόληση προβληματικών πρακτικών & τακτικών, όσον αφορά στη διαχείριση και λειτουργία του Εθνικού Λαχείου και αρμόδια δρομολόγηση καινοτομιών και λύσεων που προκύπτουν από την εφαρμογή της αντίστοιχης τεχνογνωσίας, προκειμένου για την διατήρηση της ζήτησης στην αγορά λαχείων από μέρους του ελληνικού κοινού»

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί υπομνημάτων, που μας προώθησαν οι κοι Ι. Τυχάλας (694 4571803) & Δ. Τσιαβός (694 6757307), δια των οποίων οι ως άνω αιτούνται αρμόδιες πρωτοβουλίες της πολιτικής ηγεσίας προς απεμπόληση προβληματικών πρακτικών & τακτικών, όσον αφορά στη διαχείριση και λειτουργία του Εθνικού Λαχείου και αρμόδια δρομολόγηση καινοτομιών και λύσεων που προκύπτουν από την εφαρμογή της αντίστοιχης τεχνογνωσίας προκειμένου για την διατήρηση της ζήτησης στην αγορά λαχείων από μέρους του ελληνικού κοινού.

Ο αναφέρων βουλευτής
Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Διαφορά
7/27. 10x2725 6944571805
26x605 6946757307

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ 2007, ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Έχοντας υπ' όψιν τη διαμαρτυρία από μερικούς από τους πολλούς φίλους και πελάτες μου (που τώρα πια έχουν μείνει λίγοι), θα ήθελα να παρουσιάσω την κατάσταση των Κρατικών Λαχείων και προπαντός του Εθνικού, που τώρα βρίσκεται σε μια εξαθλιωμένη και απαξιωμένη κατάντια... Μήπως ήρθε η ώρα να σβήσει το Εθνικό, να μην υπάρχουν πια λαχεία;!

Το θέμα του λαχείου εκτός του ότι κυριολεκτικά είναι θέμα δημοσιο-οικονομικό (τα λεγόμενα ισοδύναμα), είναι και θέμα κοινωνικό (των πελατών), είναι και θέμα δημοσιονομικό και ασφαλιστικό (των πωλητών), είναι και θέμα εθνικό και πρέπει αυτά τα παλιά, ελληνικά και εθνικά κειμήλια να τα κρατήσουμε ζωντανά!!! Τα λαχεία μας έχουν δώσει στους πελάτες μας, και προπαντός στο Δημόσιο, εκατομμύρια κι εκατομμύρια κι έχουν απασχολήσει χιλιάδες και χιλιάδες άτομα που έβγαζαν τίμια το ψωμί το δικό τους και των οικογενειών τους.

Για να μη μακρηγορούμε, ας αρχίσουμε την παρουσίαση της κατάστασης κι ας αναφερθούμε λίγο αναδρομικά...

Το Εθνικό έφτασε στα φόρτε του, στην ακμή του, το 2007, και εάν δεν γίνονταν λειτουργικά λάθη και τεχνικά σφάλματα, δε θα φτάναμε τώρα σε αυτή την κατάντια! (Λέγαμε κάποτε στους ιθύνοντες και ευθύνωντες για καινοτομίες, αλλά... στου κουφού την πόρτα, όσο θέλεις βρόντα!)

Οι αριθμοί που ακολουθούν κατά τη διάρκεια όλης της παρουσίασης είναι σχεδόν ακριβείς και αναφέρονται σε όλα τα στοιχεία των προγραμμάτων της εκάστοτε έκδοσης από το 2007 μέχρι σήμερα...

Λοιπόν:

Κατά το 2007, στις 3 εκδόσεις (204^η, 205^η και 206^η) εκτυπώθηκαν και πωλήθηκαν σχεδόν 214.000 δεκάδες στην εκάστοτε έκδοση. Με βάση την ταξινόμηση και λειτουργία του Εθνικού (των προγραμμάτων), η είσπραξη σε κάθε έκδοση (από την Α' κλήρωση μέχρι και την Στ' κλήρωση) ήταν σχεδόν 50.000.000€. Άρα, για όλο το 2007 είχαμε μια είσπραξη των 150.000.000€...

Για αυτή τη χρονιά, η ποσόστωση (επί των ακαθάριστων) ήταν ως εξής:

12% στους πωλητές, περίπου 73% στους πελάτες (κατανομή κερδών) και περίπου 15% στο κράτος. Άρα, τα κέρδη του κράτους (του Δημοσίου) ήταν σχεδόν 15% επί 150.000.000€ ίσον περίπου 22.500.000€.

Όσον αφορά την παρακράτηση του φόρου από τους μεγάλους και μεσαίους λαχνούς που φορολογήθηκαν, υπάρχουν καταστάσεις και η αναφορά βρίσκεται στους καταλόγους της κάθε κλήρωσης, αλλά με επιφύλαξη νομίζω ότι το ποσό ανέρχεται περίπου στα 3.500.000€. Άρα, το συνολικό κέρδος του Δημοσίου το 2007 ήταν σχεδόν 25-26.000.000€. Και τέλος, την περίοδο αυτή μετρούσαμε γύρω στους 200.000 πελάτες!!!

Κατάσταση Εθνικού 2008:

Κατά το 2008, διεξήχθησαν 3 εκδόσεις (207^η, 208^η και 209^η) και παρουσιάστηκε μια μικρή πτώση (3-5%) στις εισπράξεις. Έχουμε και μια διαμόρφωση στις ποσοστώσεις (βάσει καταλόγου). Ποσόστωση πελατών περίπου 71% και κράτους (Δημοσίου) σχεδόν 17% (επί των εισπράξεων). Το Δημόσιο έβαλε στα ταμεία, μαζί με τη φορολόγηση, αυτή τη χρονιά (βάσει των προγραμμάτων) σχεδόν 25.000.000€.

Κατάσταση Εθνικού 2009:

Στις 3 εκδόσεις του 2009 (210^η, 211^η και 212^η) είχαμε μια σημαντική πτώση των πωλήσεων... Η αδιαφορία, η αμέλεια και η έλλειψη καινοτομίας και τεχνογνωσίας, σίγα-σιγά έφεραν αρνητικά αποτελέσματα!!! Ας δούμε, λοιπόν, τις εκδόσεις 210^η, 211^η και 212^η ξεχωριστά...

Στην έκδοση 210^η κυκλοφόρησαν και πωλήθηκαν 200.000 δεκάδες. Με βάση τη λειτουργία του Εθνικού, η είσπραξη (από την Α' κλήρωση μέχρι και την Στ' κλήρωση) ήταν περίπου 45.000.000€. Στην έκδοση 211^η κυκλοφόρησαν και πωλήθηκαν περίπου 190.000 δεκάδες και η είσπραξη ήταν περίπου 43.000.000€. Τα στοιχεία της 212^η έκδοσης δείχνουν πως έρχεται φουρτούνα! Εκτυπώθηκαν και πωλήθηκαν περίπου 185.000 δεκάδες, άρα είχαμε μία είσπραξη περίπου 41.000.000€. Τη χρονιά αυτή (θεωρώ με επιφύλαξη) η ποσόστωση των πελατών ήταν περίπου 70% και του Δημοσίου (κράτους) ήταν περίπου 18%. Στα ταμεία του Δημοσίου (βάσει της ταξινομικής λογισμικής), μαζί με τον φόρο, μπήκαν περίπου 25.000.000€. Πρέπει να τονίσουμε ότι σιγά-σιγά γίνεται χαμηλότερη η ποσόστωση των πελατών... Και πάμε για το 2010!!!

Έτος 2010:

Κατά το 2010 στις 3 εκδόσεις που αντιστοιχούν (213^η, 214^η και 215^η) είδαμε για πρώτη φορά το φαινόμενο της επιστροφής αρκετών αριθμών προς τη Διεύθυνση Κρατικών Λαχείων. Η ραγδαία πτώση θα ήταν αναμενόμενη... Η τακτική αυτή ήταν απαράδεκτη σε σχέση με την έννοια, την οντότητα και τη λειτουργία του Εθνικού, διότι έφερε δυσλειτουργία και αλαλούμ στο συσχετισμό της εκτύπωσης με τη διανομή των γραμματίων, άρα και με την κατανομή των κερδών στους πελάτες μας... Η παλιά ταξινόμηση του Εθνικού που ξέραμε, άλλαξε προς το αρνητικό! Ο αριθμός των πελατών

αυτή την περίοδο υπολογίζεται σχεδόν 150.000-160.000 (από τις 200.000 που ήταν το 2007-2008)!!! Η εκτύπωση καθορίστηκε στις 184.000 δεκάδες. Κατά την 213^η έκδοση πωλήθηκαν περίπου 178.000 δεκάδες, κατά την 214^η έκδοση πωλήθηκαν περίπου 177.000 δεκάδες και κατά την 215^η έκδοση έφτασαν στους πελάτες μας σχεδόν 170.000 δεκάδες. Η γενική είσπραξη, όπως ορίζει η λειτουργία του Εθνικού, από την Α' κλήρωση μέχρι την Στ' κλήρωση, ήταν (με επιφύλαξη και στρογγυλοποίηση) σχεδόν 105.000.000€, ποσόστωση προς τους πελάτες περίπου 68% και προς το Δημόσιο περίπου 20%. Τα κέρδη του Δημοσίου κατά το 2010, μαζί με τη φορολογία, ήταν σχεδόν 22.000.000€. Πάμε για το 2011!!!

Έτος 2011 (εκδόσεις 216^η, 217^η και 218^η):

Ραγδαία πτώση των πωλήσεων!!! Η επιστροφή των γραμματίων προς τη Διεύθυνση Κρατικών Λαχείων έχει γίνει πλέον ένα είδος γάγγραινας που δε θα έχει θεραπεία!!! Με γνώμονα αυτή την επιστροφή τη γνωστοποίηση της ποσόστωσης Δημοσίου και πελατών σαν ειδικός τη βγάζω πλέον με πολλή δυσκολία και επιφύλαξη... Για να δούμε τι έγινε σε αυτές τις 3 εκδόσεις...

Έκδοση 216^η: Εκτύπωση 184.000 δεκάδων, και πώληση περίπου 138.000 δεκάδων. Έκδοση 217^η: 184.000 δεκάδες εκτυπώθηκαν, και περίπου 130.000 δεκάδες πωλήθηκαν. Για την έκδοση 218^η, ο συσχετισμός αυτός ήταν 184.000 δεκάδες εκτύπωση, με περίπου 120.000 δεκάδες προς πώληση... Η γενική είσπραξη για το 2011 (όπως επιτρέπουν οι κανονισμοί του Εθνικού) ήταν σχεδόν (και με πολλή επιφύλαξη) 85.000.000€. Τα κέρδη του Δημοσίου (κράτους) για αυτή τη χρονιά, μαζί με τη φορολογία, ήταν περίπου 20.000.000€, ποσόστωση πελατών κάτω από 65%.

Έτος 2012:

Το 2012 σημειώνει και την αρχή του τέλους για το Εθνικό Λαχείο. Στις εκδόσεις 219^η, 220^η και 221^η εκτυπώθηκαν τα «σταθερά» 184.000 νούμερα (δεκάδες) έκαστη...

Έκδοση 219^η: Πώληση περίπου 115.000 δεκάδες, με συνολική είσπραξη περίπου 25.000.000€. Στην 220^η έκδοση υπήρξε αρκετή πτώση, αφού πωλήθηκαν περίπου 105.000 δεκάδες, και η είσπραξη ήταν περίπου 23.000.000€. Έκδοση 221^η: Πώληση περίπου 102.000 δεκάδες, και είσπραξη γύρω στα 22.000.000€. Το ποσό της γενικής είσπραξης κατά το 2012 έφτασε περίπου στα 70.000.000€. Η ποσόστωση Δημοσίου και πελατών είναι πλέον αδύνατον να γνωστοποιηθεί... Μόνο με την ειδική εμπειρία μπορώ να πω (τελείως υποκειμενικά) ότι στα ταμεία του Δημοσίου, μαζί με τη φορολογία, εισχώρησαν σχεδόν 18.000.000€... Και πάμε δειλά-δειλά στο 2013 και τέλος... ΚΡΑΤΙΚΟ!!!

Έτος 2013:

Οι εκδόσεις 222^η, 223^η, 224^η και η 225^η έκδοση (Ιανουάριος-Απρίλιος 2014) ήταν και οι τελευταίες εκδόσεις υπό κρατική λειτουργία και διοχέτευση...

Ας δούμε, λοιπόν, τι έγινε σ' αυτές τις 4 τελευταίες εκδόσεις!!!

Έκδοση 222^η: 184.000 δεκάδες εκτύπωση, και περίπου 102.000 δεκάδες πώληση.
Έκδοση 223^η: 184.000 δεκάδες εκτύπωση, και περίπου 90.000 δεκάδες πώληση. Έκδοση 224^η: 184.000 δεκάδες εκτύπωση, και περίπου 86.000 δεκάδες πώληση. Και τέλος, έκδοση 225^η (η τελευταία μπουνιά)... Σε αυτή την έκδοση με τις περίπου 82.000 δεκάδες που πωλήθηκαν, η δυνατότητα πωλήσεων έφτασε κάτω από 45% της πληρότητας των 184.000 δεκάδων της εκτύπωσης. Ο αριθμός των πελατών σε αυτή την περίοδο υπολογίζεται σχεδόν στους 70.000 πελάτες. Με αυτά τα στοιχεία παρέλαβε η ιδιωτική εταιρία το Εθνικό Λαχείο...

Σε αυτή την περίπτωση δεν μπορούμε να μιλήσουμε για ποσοστώσεις... Τα πάντα είναι άγνωστα και ανεξέλεγκτα!!! Τώρα μπορούμε να μιλήσουμε για μελλοντική ταφόπλακα του Εθνικού!!! Κι εγώ σαν καλός φιλαράκος του θα του αφιερώσω ένα φοβερό hit (μια μπαλάντα) από τον Elton John: Candle of the Wind!!! Στη συνέχεια θα έχουμε μια σύντομη περιγραφή του Εθνικού (με χαμηλούς αριθμούς!) υπό την ιδιωτική πρωτοβουλία και λειτουργία. Για να δούμε την... κατάντια!!!

Παρουσίαση κατάστασης Εθνικού Λαχείου, από τον Μάιο 2014 μέχρι και σήμερα...

Η ιδιωτική εταιρία παρέλαβε το Εθνικό με σχεδόν 45% της δυνατότητας πωλήσεων και με σχεδόν 70.000 πελάτες στην ενέργειά του. (Από 200.000 που ήταν κάποτε στα ωραία του χρόνια!!!) Τελικά, ο ιδιώτης αγόρασε ένα ετοιμόρροπο, παραπεταμένο, σκελετωμένο και ορφανό λαχείο (όπως λέμε «ψόφιο άλογο»). Για να δούμε σε τι κατάντια το φτάσανε (και πώς τα καταφέρανε;) αυτό το εθνικό, παλιό, περήφανο, ελληνικό κειμήλιο!!!

Υπό ιδιωτική λειτουργία διεξήχθησαν 4 εκδόσεις (226^η, 227^η, 228^η και 229^η) και η έκδοση 230^η (που διανύουμε τώρα). Βλέπε αριθμούς!!!

Λοιπόν:

Κατά την 226^η έκδοση, εκτυπώθηκαν 184.000 δεκάδες, και πωλήθηκαν περίπου 76.000 δεκάδες. Στην 227^η έκδοση, είχαμε 184.000 δεκάδες εκτύπωση, και περίπου 73.000 δεκάδες

προς πώληση. Έκδοση 228^η: 184.000 δεκάδες εκτύπωση, και περίπου 70.000 δεκάδες προς πώληση. Έκδοση 229^η: 184.000 δεκάδες εκτύπωση, και περίπου 63.000 δεκάδες πωλήθηκαν. Όσο για την 230^η έκδοση (την τωρινή), μέχρι τέλος της χρονιάς, η εικόνα παρουσιάζεται ως εξής:

Από τις 184.000 που εκτυπώθηκαν, μόνο 59.000 δεκάδες περίπου είναι στην αγορά, δηλαδή περίπου 32% της αγοραστικής δυνατότητας των 184.000 δεκάδων, και σε σχέση με την πληρότητα του 2007 (η ακμή του!) με τις 214.000 δεκάδες, η ποσόστωση αυτή είναι σχεδόν 28%!!! Αυτή την περίοδο (μέχρι στιγμής), έχουμε γύρω στους 50.000 πελάτες!!! Μπράβο επιτυχία το ιδιωτικό!!! Ποσόστωση πελατών: ούτε κατά διάνοια δεν ξέρω!!! Βλέπεις από τον κατάλογο την κατάντια! Όσο για τα κέρδη του Δημοσίου (τα λεγόμενα δημοσιο-οικονομικά ισοδύναμα), αυτά δεν τα ξέρω εγώ, αυτά τα ξέρουν οι «Μεγάλοι»!!! Πού πάμε ωρέεεε;;;!!! Ο Θεός να βάλει το χέρι του, για ν' ακούσουν οι ιθύνοντες!!!

Γενικό πόρισμα για την κατάντια (τη θλιβερή) του Εθνικού Λαχείου, και τις αιτίες που φτάσαμε εδώ που φτάσαμε, βάσει της παραπάνω περιγραφής και αφήγησης (από το 2007 μέχρι τώρα)...

Σαν ειδικός εμπειρογνώμον και τεχνογνώστης του Εθνικού Λαχείου (και του επαγγέλματος αυτού), βγάζω την αναφορά και το συμπέρασμα για τις αιτίες αυτές, ως παρακάτω...

- 1) Μία από τις αιτίες που έφυγε ένα 15% των πελατών είναι η παρατεταμένη οικονομική κρίση που πλάκωσε παντού... Σε αυτό το σημείο, όμως, πρέπει να διευκρινίσουμε ποιος είναι ο κόσμος του Εθνικού (οι πελάτες του)! Ο κόσμος του Εθνικού Λαχείου (δηλαδή οι πελάτες του) ήταν κάπως δεμένοι θεσμικά, κάπως *prive*, σαν είδος club του Εθνικού... Άνθρωποι μ' ένα είδος οικονομικής και κοινωνικής επιφάνειας, μεσαίοι ως επί τω πλείστον και λιγότεροι μικρομεσαίοι που δε θα προβληματίζονταν και τόσο (από την κρίση) για να συνεχίσουν το λαχείο τους... Εάν δεν υπήρχαν οι άλλες αιτίες (πιο κάτω) αυτός ο κόσμος θα ήταν περίπου 85% των πελατών!!! Αυτοί που δεν είχαν πλέον την (οικονομική) δυνατότητα να συνεχίσουν, το παράτησαν! Κι αυτοί ήταν σχεδόν (από τεχνική εμπειρία) 15% των πελατών!!!
- 2) Δεύτερη αιτία (και η βασική), ήταν αυτά που έχουμε επισημάνει μερικές φορές στην περιγραφή αυτή: έλλειψη τεχνογνωσίας, καινοτομίας και επαγγελματισμού. Το Εθνικό μετά το 2008 ήθελε «γενική επισκευή», δηλαδή τροποποιήσεις: α) στον συσχετισμό και την αναλογία εκτύπωσης και διανομής αριθμών (όχι επιστροφές), β) τροποποίηση στο συσχετισμό (αναλογία) της τιμής του λαχείου με τον μεγάλο λαχνό (κράχτη) και με τους άλλους μικρότερους λαχνούς, δηλαδή τροποποίηση της κατανομής κερδών

(καταλόγου)... γ) η σταθερή διατήρηση της ταξινομικής αξίας των κερδισμένων χιλιάδων (40% και άνω...).

Ήταν απαραίτητη η αναπροσαρμογή στη δημιουργία του καταλόγου με την πάσα οικονομική περίοδο... Ήταν απαραίτητη η απήχηση, μετάδοση, αντίλαλος κέρδους προς τους πελάτες μας! Ο κατάλογος κερδών μετά το 2008 ήταν κάπως κακόγουστος για τους έμπειρους τεχνογνώστες!!!

- 3) Μία άλλη αιτία είναι και ο αρνητικός ρόλος των κεντρικών πρακτόρων (κεντρικοί διανομείς) που με την αμέλεια, την αδιαφορία και τον παρτακισμό τους είτε δεν ήξεραν, είτε δεν ήθελαν να παρουσιάσουν καινοτομίες στην πάλαι ποτέ Διεύθυνση Κρατικών Λαχείων. Τελικά, σου θύμιζαν απλούς αποθηκάριους, κάνοντας τυπικές εισπράξεις από τους πελάτες τους (λαχειοπώλες)!!! Και τελικά, εκεί στη μουχλιασμένη Διεύθυνση Κρατικών Λαχείων δεν ήξεραν ή δεν ήθελαν την εξυγίανση της εταιρίας τους;! (Πάντως, τα λαχεία ήταν κάποτε μία από τις πιο κερδοφόρες ΔΕΚΟ στη χώρα μας!!!)
- 4) Μία άλλη αιτία για την κατάντια των 3 λαχείων (Εθνικό, Λαϊκό και Κρατικό) ήταν η απώλεια όσον αφορά τον αριθμό των πωλητών (επαγγελματίες λαχειοπώλες). Η απαξίωση του μεροκάματου και η ανασφάλιστη εργασία, ανάγκασαν πολλούς επαγγελματίες να ψάξουν να βρουν αλλού δουλειά!!! Άρα, εάν είχαμε καλό στόλο πελατών, θα είχαμε και καλό στόλο πωλητών... Όλα αρχίζουν από τους φίλους μας τους πελάτες. Το Εθνικό Λαχείο ανήκει στον κόσμο του, στους πελάτες του. Πολλοί πελάτες, όμως, δε συμφώνησαν με την ιδιωτικοποίηση και παράτησαν το Εθνικούλι τους!!!
- 5) Να πούμε και για την ιδιωτικοποίηση λίγα λόγια... Γνωρίζοντας τις 3-4 μεγάλες διαφορές των λαχείων γενικώς (το Εθνικό έχει και την ιδιαιτερότητα της κατοχύρωσης των πελατών) με τα παίγνια του ΟΠΑΠ, τη βρίσκω αταίριαστη, απαράδεκτη και αυθαίρετη τη συγχώνευση των λαχείων με την εταιρία ΟΠΑΠ. Η εταιρία αυτή όχι μόνο δεν έφερε αποτελέσματα και εξυγίανση των λαχείων, αλλά τα κατάντησε στο παραπέτασμα... Με το 30% περίπου στο Εθνικό και περίπου 20-30% στο Λαϊκό (της πλήρους δυνατότητας πωλήσεων) αναρωτιέται κανείς... τα θέλουν ή δεν τα θέλουν τα λαχεία;! Την ξέρουν ή δεν την ξέρουν τη δουλειά αυτή;! Κληρονομώντας τζούφια και μουχλιασμένα προγράμματα από την πάλαι ποτέ Διεύθυνση Κρατικών Λαχείων δε γίνεται δουλειά...

Και τέλος μια γενική παράκληση: Να βρούμε τρόπο να κρατήσουμε τα λαχεία μας ζωντανά, ψάχνοντας τρόπους, τεχνογνωσίες και καινοτομίες. (Εμ... πώς θα βρούμε μετά

δημοσιο-οικονομικά ισοδύναμα που λένε όλοι;!) Ελπίζω η διαφάνεια και η αξιοπιστία να κυριαρχήσουν!!!

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΛΑΪΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ 2006, ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Το Λαϊκό Λαχείο, αυτό το συμπαθέστατο λαχείο (όπως ήταν παλιά) είναι μια διαφορετική οντότητα, έννοια και λειτουργία, σε σχέση με το Εθνικό, και έχει και διαφορετικό κόσμο (πελατολόγιο). Ενώ το Εθνικό έχει μια σταθερή, περιορισμένη, κατοχυρωμένη και συστηματική αγορά, το Λαϊκό έχει πολλά σκαμπανεβάσματα, έχει απεριόριστη, ανεξέλεγκτη, αυθόρμητη και στιγμιαία πώληση. (Είναι πιο τζογαδόρικο και ο πελάτης αναζητά ευθέως τον μεγάλο λαχνό!) Το Εθνικό έχει πληρότητα και σχέση κάπως θεσμική και priive με τον κόσμο του (τους πελάτες). Αυτό, στο Λαϊκό, είναι σχεδόν στο 40% της αγοραστικής αξίας. Το Λαϊκό Λαχείο διανέμεται σε μια ευρύτερη γκάμα πελατών, διαφορετικών κοινωνικών τάξεων και θέσεων και διαφορετικών οικονομικών καταστάσεων...

Όμως, ο κόσμος του, απογοητευμένος, σιγά-σιγά το παρατάει... Η έλλειψη διαφάνειας και αξιοπιστίας (προπαντός ανέκαθεν του καταλόγου) έχει προτρέψει τον κόσμο του να μην του έχει πλέον εμπιστοσύνη!!! Ασχέτως του ότι η τιμή του Λαϊκού δεν παρουσίασε αξιόλογη μεταβολή (που τα περισσότερα αγαθά και προϊόντα τινάχτηκαν στα ύψη), η οικονομική κρίση το πείραξε περισσότερο, και σχεδόν 25% του κόσμου του το παράτησε...!

Λόγω της ιδιομορφίας και των χαρακτηριστικών του Λαϊκού, δεν υπάρχουν αρκετά και ακριβή στοιχεία (αριθμοί) για τις πωλήσεις του, άρα πρέπει να εκφράσουμε σχετικές και υποκειμενικές ιδέες και παρουσιάσεις, βάσει απλώς της εμπειρίας και της τεχνογνωσίας των δεκάδων ετών εργασίας... Άρα, μπορούμε με επιφύλαξη να μιλήσουμε για αριθμούς!!!

Όλα τα ακριβή στοιχεία, όσον αφορά τις πωλήσεις του Λαϊκού, βρίσκονται στην εκάστοτε Διεύθυνση Κρατικών Λαχείων. Αυτοί τα ξέρουν πολύ καλά!!!

Ας αρχίσουμε, λοιπόν, μια αναδρομική αφήγηση και παρουσίαση της κατάστασης του Λαϊκού σε διάφορες περιόδους...

Μέχρι το 1997, οι πωλήσεις του Λαϊκού έφταναν μέχρι και το 90% περίπου της πληρότητας, άρα πάνω από 700.000 τετράδες. Τότε, ήταν σε τετράδες και το σύνολο της εκτύπωσης αριθμών για κάθε εβδομάδα ήταν (και είναι) 80.000 αριθμοί επί 10 σειρές ίσον 800.000 αριθμοί. Τότε, το Λαϊκό ήταν στην ακμή του, στα φόρτε του, και όλα ήταν μια χαρά!!!

Από το 1997 μέχρι το 2005-2006, λόγω της κακόγουστης τροποποίησης και διαμόρφωσης του καταλόγου (της κατανομής των κερδών), οι πωλήσεις άρχισαν να πέφτουν, μέχρι που το

2006 είχαμε σχεδόν 55-65% της πληρότητας των 800.000 αριθμών, δηλαδή περίπου 500.000 πεντάδες εβδομαδιαίως. (Μετά το 1997 το Λαϊκό έβγαине πλέον σε πεντάδες.) Αυτή η τροποποίηση του καταλόγου αποδείχτηκε τελικά μοιραία και ο κατάλογος αυτός ήταν ελαττωματικός και γεμάτος ατέλειες!!!

Ενώ το Εθνικό το 2006-2007 είχε φτάσει στο Ζενίθ, το Λαϊκό όλο και περισσότερο έμοιαζε με σβαρνιάρικο και οι πωλήσεις του έμοιαζαν σαν ένα κακόγουστο πλασάρισμα...

Για να δούμε συγκεκριμένα το 2007:

Από την πληρότητα των 800.000 πεντάδων (80.000 πεντάδες επί 10 σειρές) ανά εβδομάδα, κατά μέσο όρο στους πελάτες έφταναν περίπου 400.000 πεντάδες, δηλαδή 4-6 σειρές εβδομαδιαίως. Άρα, η είσπραξη το 2007 (με πολλή επιφύλαξη) ήταν περίπου 52 εβδομάδες επί 400.000 πεντάδες επί 10€ ίσον 210.000.000€. (Το Λαϊκό πλέον έβγαине σε πεντάδες των 10€.) Το μερτικό του Δημοσίου ήταν σχεδόν 25-27%, και των πελατών περίπου 60-62%. Στα ταμεία του Δημοσίου για αυτή τη χρονιά, μαζί με τη φορολογία των μεγάλων και μεσαίων λαχών, εισχώρησαν πάνω από 70.000.000€. Αυτή η σβαρνιάρικη κατάσταση με τα σκαμπανεβάσματα και τις ψιλομεταβολές συνεχίστηκε σχεδόν για 6-7 χρόνια, μέχρι και το 2011... (Λόγω της διαφορετικότητας του Λαϊκού από το Εθνικό, ο κόσμος του Λαϊκού ψάχνει απλώς τη στιγμιαία τύχη, αγοράζοντας την ελπίδα, ενώ ο κόσμος του Εθνικού έχει την τάση να ποντάρει στην πιθανότητα που διαθέτει το Εθνικό...)

Έτος 2012, 2013, μέχρι και τον Απρίλιο του 2014:

Η πτώση για αυτή την περίοδο ήταν εφικτή...!!! Οι πωλήσεις έπεσαν σχεδόν στο 40-45% της πληρότητας. Από τις 800.000 πεντάδες (80.000 επί 10 σειρές) στη διάθεση των πελατών, ήταν σχεδόν 3-5 σειρές, άρα γενικά είχαμε μια είσπραξη κατά μέσο όρο γύρω στις 350.000 πεντάδες επί 10€ ίσον περίπου 3.500.000€ (εβδομαδιαίως). Το κρατικό μερτικό κατά μέσο όρο, ετησίως (μαζί με τη φορολογία), ανερχόταν γύρω στα 60.000.000€. Τελικά, η ιδιωτική εταιρία παρέλαβε ένα Λαϊκό Λαχείο με σχεδόν 40-45% των πωλήσεων.

Όπως και με το Εθνικό, έτσι και με το Λαϊκό, η συγχώνευση αυτή αποδείχτηκε μοιραία!!! Από τον Μάιο του 2014 και μέχρι τώρα ιδιωτικό!!! Ουδέν σχόλιο και γνώση για τη λειτουργία και τη διοχέτευση του Λαϊκού υπό ιδιωτική πρωτοβουλία και κατεύθυνση!!!

Το μόνο που ξέρω (και βλέπω) είναι ένας κατάλογος κερδών τελείως τζούφιος (μόνο λήγοντες και πολλάαα... ΤΖΑΚ ΠΟΤ). Πάντως, η γενική εβδομαδιαία είσπραξη έφτασε σχεδόν στο 25-30% της πληρότητας των 800.000 αριθμών!!! Ουδέν σχόλιο και γνώση για την ποσόστωση κράτους, και προπάντων, πελατών! Αυτά τα ξέρουν οι «Μεγάλοι»!!! Και 15%, και 20% να φτάσουν οι πωλήσεις το Λαϊκού, πάλι θα τα ξέρουν μόνο οι «Μεγάλοι»!!!

Εγώ το μόνο που ξέρω και θέλω, είναι να αφιερώσω στο Λαϊκούλι μας ένα ωραίο hit (μια μπαλάντα) από τον Aaron Neville: “Don’t know much”!!!

Και τέλος, λίγα λόγια για το Κρατικό Πρωτοχρονιάτικο Λαχείο:

Εδώ και δεκάδες χρόνια, άνθρωποι όλων των κατηγοριών, τάξεων και ηλικιών αγοράζαν το Πρωτοχρονιάτικο Λαχείο που συμβολίζει τα Χριστούγεννα και το Νέο Έτος. Αυτό το παραδοσιακό έθιμο της αγοράς του Κρατικού Λαχείου έχει μέσα του ένα είδος κοινωνικής αντίληψης... Άρα, είναι το λαχείο όλου του ελληνικού λαού!!! Όμως, αυτή η παράδοση αρχίζει να φθείρεται και σιγά-σιγά να σβήνει... Τι φταίει;! Ποιος φταίει;! (Άντε ντε!!! Πάλι να τα λέμε;!) Τέλος πάντων, ας δούμε σχετικά μερικές χρονιές του Κρατικού Λαχείου... (Πάντως ένα χαρακτηριστικό του Κρατικού είναι πως είναι και παράγοντας της επιτυχίας των δύο άλλων λαχείων, του Εθνικού και του Λαϊκού...)

Το κρατικό αριθμεί 100.000 γραμμάρια (λαχεία) και κάθε λαχείο βγαίνει σε διάφορες σειρές. Λοιπόν, το 2007, πωλήθηκαν περίπου 130 σειρές. Το 2008, σχεδόν 120 σειρές, το 2009, περίπου 110 σειρές, το 2010 και το 2011, σχεδόν από 95 σειρές έκαστη χρονιά. Το 2012, πωλήθηκαν σχεδόν 80 σειρές, το 2013, περίπου 70 σειρές και το 2014 (ιδιωτικό) μετά βίας πωλήθηκαν γύρω στις 35 σειρές...

Η τιμή του γραμματίου για περίπου 5-6 χρονιές ήταν 8€ (2006-2010), μετά το 2011, όμως, έγινε 5€. Δεν ξέρω αν κάνω λάθος στους παραπάνω αριθμούς, αλλά τα ακριβή στοιχεία βρίσκονται στην εκάστοτε Διεύθυνση Κρατικών Λαχείων... Όσο για τις ποσοστώσεις κράτους και πελατών, είναι τελείως άγνωστες. Με τον χαρακτήρα της κοινωνικής αντίληψης, το Κρατικό είχε και την κοινωνική συνεισφορά, άρα ήταν ένα λαχείο για όλους!!!

Μια άλλη ιδιαιτερότητα του Κρατικού είναι η ΖΟΥΛΑ (μάλλον η απληστία) των λίγων χοντρών λαχνών (κακώς!)

Σαν γενικό πόρισμα για το Λαϊκό και το Κρατικό, βλέπε το πόρισμα... του Εθνικού (συν την διαφορετικότητα που έχουν αυτά τα δύο λαχεία)!!! Και μια αφιέρωση για το Πρωτοχρονιάτικο (Κρατικό) που το βλέπω τώρα κουρελιασμένο (και δεν ξέρω πλέον το μέλλον του), το πασίγνωστο hit του George Michael: “Last Christmas”!!!

Τελικά, όλοι αυτή η περιγραφή της κατάστασης των λαχείων μοιάζει με 3 ωραίες ηπειρώτικες παροιμίες...

- 1) «Εκεί που δε σε σπέρνουν, μην πας να φυτρώσεις!»
- 2) «Πολλές μαμές, ανάπηρα παιδιά βγάζουν!»
- 3) «Τα ψάρια στο ποτάμι, και το τηγάνι στη φωτιά!»

Ο καθένας μπορεί να σχολιάσει αυτές τις ωραίες ηπειρώτικες παροιμίες (με τον τρόπο του)... Και με την ευκαιρία της αναφοράς της Ηπείρου, θυμήθηκα την πάντα πελώρια, ιστορική και μονότοξη γέφυρα της Πλάκας, πάνω στον Άραχθο (Άρτα-Γιάννενα), το θαύμα της Ηπείρου... Αλήθεια έβαλαν μπρος να την φτιάξουν (όπως παλιά, εμ τι άλλο!!!) ή θαααα... βάλουν μπρος;! Και τελικά, ποιος θα τη φτιάξει και ποιος μπορεί να τη φτιάξει όπως παλιά;!

Μια τελευταία παροιμία από την Ήπειρο...!

«Το θαααα..., το σπείρανε και δε φύτρωσε»...!!!

Όσο για ‘μενα, κάνω μια αφιέρωση... (Το «Δε βαριέσαι»!)

Λοιπόν: “Let it be”, by Beatles!

ΤΕΛΟΣ ΑΦΗΓΗΣΗΣ!!!